

NANEČISTO

PÁTEK 6. 2. 2026

21. ROČNÍK

ZAČÍNÁ 21. NANEČISTO!

OTÁZKA pro duchovního otce
přehlídky Nanečisto Pavla Skálu:

**Co by mělo zaznít v úvodníku prvního
zpravodaje?**

„Myslím si, že by mělo zaznít, že Na
nečisto má 21. ročník. Takže to znamená,
že je dospělý i v Americe, což je
nedůležitý. A potom, že Nanečisto je
fajn.“

PÁTEČNÍ PROGRAM

**14:30 MOJE DVOJE BRÝLE | DS
JÉÉÉDNIČKY**

**~~DUCHOVÉ MAJÍ PROBLÉM | LDO ŘÍČANY~~
4 PRO NEMOC ZRUŠENO**

**16:30 MALÝ OBR | RS DIVADLA VZMUŽ SE!
GYMNÁZIA A SOŠPG ČÁSLAV**

**17:30 VEM SI TO SAKO | RÁDOBYDIVADLO
KLAPÝ**

19:15 DEATHNÍK | HOP-HOP ČAJÍČCI

**21:45 DOPROVODNÝ PROGRAM: ZAŽÍT
BROADWAY | ANNA DOBDOVÁ**

SEMINÁŘE

Letos mají seminaristé na výběr ze dvou
seminářů.

Pohybový seminář s Janou Havlovou
zaměřený na vnímání vlastního těla
v prostoru a čase. Workshop vytváří
bezpečný prostor pro hledání,
zpochybňování zažitých vzorců
a objevování tělesné autenticity.

Seminář První pomoci s Davidem
Bláhou, Barborou Šplíchalovou
a Rafaellem (RAFI) Fadjljevichem,
zdravotníky a lektory první pomoci,
nabídne simulační scénky, během nichž
si vyzkoušíte řešení situací jako otevřené
zlomeniny, masivní krvácení nebo
bezvědomí.

NANEČISTO JE KONEČNĚ DOSPĚLÁ PŘEHLÍDKA, UŽ I V AMERICE

FOTO: BÁRA GRÉEOVÁ

„Před 20 lety stala hezká věc,” vzpomíná Pavel Skála na počátky přehlídky Nanečisto. „Tehdy vznikl super fest, a za tu dobu na něm participovalo strašně moc lidí. Ještě v Liberci jsem předal Nanečisto Kátě Císařové a Báře Purmové, po přestěhování do Mostu si ho přebrala Dominika Zelenková a teď se vrátil zpátky mně a taky Báře Grééové. Ta se letos starala skoro o všechno v rámci Nanečista, protože já jsem řešil vyúčtování předchozích akcí, jako je Píkník.

Pro ty, co jsou tady poprvé, jak bys představil Nanečisto? Co je to vlastně za festival?

Nanečisto je nepostupová přehlídka, protože se nikam nedá postoupit, což je vlastně dobrý. Umožňuje souborům, co dělají nové věci, a třeba se na postupovaku ještě necítí, aby tu mohli svou práci představit. A pak o ní můžeme diskutovat. A když budou chtít, můžou to na základě zpětné vazby před těmi postupovkami ještě upravit. A nebo si tu můžou jenom zahrát. Stres z vystupování před lidmi už je dostatečně velkej, není třeba přidávat ještě stres z hodnocení.

Říkáš, že to tu je bez hodnocení, ale to přece není úplně pravda.

Ano, je tady lektorský sbor složený z odborníků. Máme tady Lukáše Větévku, Petra Bestu a i zahraničního hosta Sašu Štefkovou. Je to opravdu zahraniční host se vším všudy. Je ze Slovenska. A potom tady máme i diváky, kteří jsou na těch diskuzích a baví se o tom. A je to fajn. A všichni to máme rádi. A dneska k obědu je koprovka. (smích)

Na co z letošního programu se nejvíc těšíš?

Těším se na všechno z programu samozřejmě, ale spíš se těším na to, že to tady žije. To mě baví vlastně víc, povídání si bokem, než potom to koukání na představení. Na Nanečistu mě baví, že dává ve srovnání s postupovými přehlídkami, třeba i s Přemostěním, které jsme vloni ukončili, mnohem lepší platformu pro setkávání těch lidí. A návštěvníci se sem jedou hlavně pobavit.

Co dalšího můžou návštěvníci na Nanečistu zažít?

Zažiješ tu to, co chceš. Vidíš divadla, potom se pobavíš na baru a zároveň můžeš navštívit přednášku o Broadwayi. Což je letos specifikum, jedna brambora (členka souboru Brambůrky Anička Dobdová) po dvou letech z Ameriky, kde nakoukávala všechny ty seriálové hvězdy na Broadwayi. A viděla je na těch prknech. A ta Broadway je fakt hodně specifická. Je to něco jiného než muzikály, co můžeš vidět u nás.

A co semináře, podle čeho jste je letos vybrali?

Letos tu máme seminář první pomoci. To pro ty horší případy. A pro chvíle, kdy nám bude hej, tu máme pohybový seminář s Janou Havlovou, kde si můžeme zatancovat.

Kde můžou návštěvníci získávat aktuální informace?

Aktuální informace můžou na sociálních sítích. Jsme moderní přehlídka, takže máme Instagram a Facebook. A taky na webových stránkách, kde píše jedna krásná, úžasná reportérka letošního ročníku...(následuje dlouhá humorná pasáž se superlativy).

Díky, čau.

Ještě bych chtěl poděkovat městu Most, za to, že přehlídku podporuje. Zatím sice nevíme, jestli nám přidělí grant, ale věříme, že to vyjde.

**MOJE DVOJE BRÝLE
DS JÉÉÉDNIČKY**

FOTO: BÁRA GRÉEOVÁ

MOJE DVOJE BRÝLE DS JÉÉÉDNIČKY

DIVÁCKÉ OHLASY

Mě bavilo, jak si měnili ty brýle, a nakonec byly ty brýle růžový. A ty dělají lásku.

Mně se strašně líbilo, jak na vás bylo vidět to zapojení, a že vás to hraní fakt bavilo.

Z vás úplně vyzařovala energie, to bylo skvělý.

Mně se líbilo, že jednoho člověka hrálo víc lidí, vlastně všichni, že se do toho zapojili všichni.

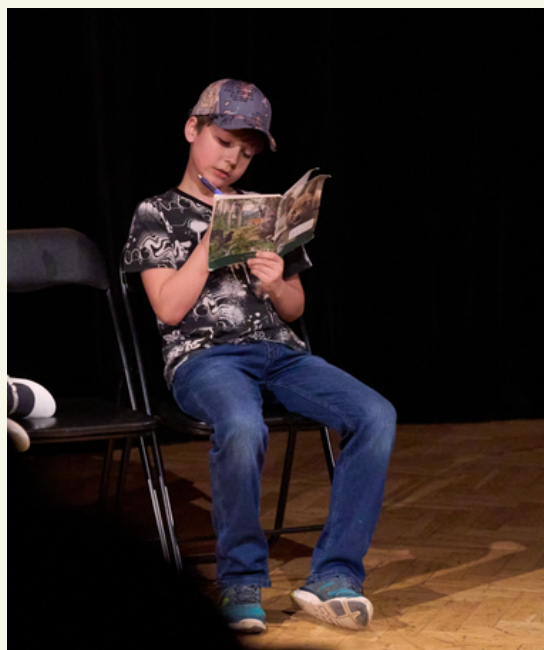
Jak psali do toho deníku a pak si ho vzájemně četli, tak v jedné scéně on už věděl, co tam psala, i když to napsala teprve v té scéně. To mě trochu zmátlo.

Mně se moc líbilo to tempo, ve kterém hráli. Protože jsem si stíhal přesně představovat i ty scény, které v té inscenaci vůbec nebyly. A měl jsem na to dost času a pak jsem se zas vrátil zpátky do děje a nic mi zatím neuteklo.

Mě bavil Ondrův smích. (publikum souhlasí)

Musím pochválit ty sourozenecké rvačky. I když jsem jedináček, tak jsem úplně soucítila s tím a úplně jsem to chápala. A na pár vteřin jsem uvěřila, že mám sourozence a že se mi to v životě děje.

MOJE DVOJE BRÝLE DS JÉÉÉDNIČKY

MOJE DVOJE BRÝLE DS JÉÉÉDNIČKY

KOMENTÁŘE POROTY

Lukáš Větévka

Mám radost z toho, že jsem měl pocit, že vás skutečně vidím, nejen jako herce, ale i jako lidi. Že je v představení něco z vás. To vůbec není samozřejmé, byli jste uvolnění a sví.

Nabízíte situace, které opravdu zažíváte. Jsou to vaše světy, které žijete. Škola a rodina. A vaše opravdové problémy. A mně se líbilo, že vy i tahle témata podáváte odlehčeně, ale pořád autenticky.

Motiv deníku se mi moc líbil, protože to byla první věc, která se v inscenaci začala objevovat jako spojnice jednotlivých situací.

Situace s vylitou vodou ve škole mi přišla trochu rozplizlá a nechápal jsem, proč tam přesně je. A taky mi přišlo, že už je tam moc imaginárních rekvizit.

Saša Štefková měla pro soubor nejdřív pár otázek.

Je ten text je váš, nebo má nějakého autora?

Něco jsme si vymysleli sami, něco je z knížky a něco jsme vzali z knížek Sourozenecká příručka pro přežití a Deník šíleného bráchy a bláznivý ségry. Ta příručka je v představení i vidět.

Měli jste trému?

Jo. Ale jenom na začátku. - Byla to taková příjemná tréma. - Já jsem měla trému jenom předtím, když jsme začali hrát, a potom už vůbec.

Všichni máte nějakého sourozence, nebo jste někdo jedináček?

Nikdo není jedináček. - Bohužel. - Bohužel, přesně.

Saša Štefková

Byla jsem nadšená z toho, že jste na tom jevišti jako doma a hrajete to velmi suverénně, že vás to baví. A když jsme se bavili my diváci a vy jste slyšeli smích, tak vás to ještě víc nakoplo. To si držte.

Nemám vlastně skoro žádné poznámky, protože jste nasadili výborné tempo a já jsem nechtěla o nic přijít. Šla jsem s vámi.

U scény s matkou na Karlštejně mám pocit, že předtím nedělala nic tak hrozného, tak mi přišlo, že ty brýle ani nepotřebovala, protože takové situace se stávají běžně. A tak by stálo za to to trochu vygradovat, aby tam to odlišení bylo ještě zřetelnější.

A pak k tomu závěru. Přišla ta tlupa v černých brýlích, jakoby s tou špatnou náladou, a jednoho najednou napadlo, že si ty černé brýle sundá. Bavili jsme se v lektorském sboru o tom, jaká byla motivace si ty brýle sundat.

Petr Besta

Mluvíte krásně, rozumím vám, slyším vás. Super, to se nestává jen tak.

Jednoduché kostýmy a znaky, jako kravata = táta, brýle atd. jsou skvělé.

Hýbete se skvěle. Na úplném začátku jste byli hlasově silnější než pohybově, hlavně u rvaček. Běžte do toho víc, přehánějte, užívejte si to naplno.

Téma pozitivních a negativních emocí a jak rodiče předávají zkušenost, jak se s nimi vyrovnávat, je těžké. Vy jste ho zpracovali jednoduše a srozumitelně. To, že máma pomůže těm dětem orientovat se v životě a řekne jim, hele, jsou dobrý a zlý emoce, takhle se s nima pracuje, to je neuvěřitelně působivé, stály mi z toho chlupy na rukou.

Růžové brýle na konci jsou dobrý fóreček, který to vyčistí tak, že diváci začnou tleskat sami od sebe. To se nestává často. Tady bylo jasné: červené brýle od začátku držely tvar a na konci přišla tečka, hop, konec.

Ze svého místa jsem neviděl na obrazovku, takže mi uniklo, že se tam ukazuje ta knížka. Pomohlo by, kdyby byla "obrazovka" otočená kolmo k divákům, abych si to mohl líp užít, teba předtancování písničky z Frozen, to jsem neviděl a mrzí mě to.

HOP-HOP ČAJÍČCI DEATHNÍK

ROZHOVOR: VEDOUcí SOUBORU ONDRA ŠULC KRÁLOVÁ

„Na Nanečistu jsem letos asi už posedmé. Je to tu prostě fajn. Líbí se mi, že to tu není o srovnávání a soutěživosti, ale spíš o setkávání a sdílení,” říká Ondra Šulc Králová, vedoucí souboru Hop-Hop z Ostrova. Letos přijeli na Nanečisto s inscenací Deathník.

Inscenace je autorská, co vás inspirovalo?

Japonský komiks manga Death Note. Je zpracovaný taky jako stejnojmenný seriál na Netflixu. Přišla s tím přímo děck a já jsem se tomu zpočátku hodně bránil Věděl jsem, že tam je zašmodrchaná detektivní linka a že to nepůjde převést do 45 minut na jevišti. Je to série asi devíti knih.

Jak jste to tedy stavěli?

Došli jsme k tomu tak, že jsem prostě řekl, takhle v týhle podobě ne. Takže jsme si řekli, pojdme vybrat, co si z předlohy vezmeme a co bude téma. Postavy a jména nám zůstaly, dost věcí nám zůstalo, ale děj vůbec nekopírujeme. A hledali jsme variantu, jak to udělat zajímavý. Šli jsme cestou jednotlivých situací. Na začátku jsme měli scény typu, co by se dalo trestat a jak by to mohlo vypadat.

K jakému žánru jste se dopracovali?

Žánrově pracujeme spíš s estetikou komiksu, v tom, jak stavíme obrazy a jak vnímáme vizuál. Možná bych řekl, že je to kabaret, nebo spíš sled scén propojený dialogy, aby to fungovalo jako celek. Vznikalo to volně. Možná je to spíš revue. Těším se na reflexi od poroty, třeba na to přijdem, co to vlastně je.

HOP-HOP ČAJÍČCI DEATHNÍK

ROZHOVOR: VEDOUcí SOUBORU ONDRA ŠULC KRÁLOVÁ

Chtěl bys říct o představení ještě něco?

Původně jsme zkoušeli ve čtyřech. Během tříleté práce se složení souboru hodně měnilo. Měnilo se i obsazení hlavní postavy, a tak do dneška vlastně nemáme vyřešený gender hlavní postavy. Hraje ji holka, nicméně pro nás je to pořád kluk.

Jak na to reaguje publikum?

Dětský publikum se k tomu nikdy moc nevyjadřovalo, zato dospělí tápou, jestli jsme třeba nechtěli udělat něco o transgender osobách.

My jsme to tak nikdy nebrali. Prostě máme šikovnou herečku, vyhovuje nám, jak s tím pracuje. Nepředělávali jsme to do ženského rodu, protože nám to přišlo úplně zbytečný.

A je to věc, kterou říkám před každým představením, ať se toho diváci nechytají, že vidí holku, která hraje kluka, že to není téma. Pokud to někoho láká k přemýšlení, tak pro mě spíš směrem k tomu, jaký příležitosti mají ženy a holky v divadle. Je zbytečný řešit, jestli to má hrát holka nebo kluk. Ať to hraje ten, kdo na to má schopnosti.

FOTO: BÁRA GRÉEOVÁ